

Publicerad 2011-03-18 02:02 av ärligt.talat

Livsglädje

Det gör ont i mig,

tanken av att du kunde göra så mot dig själv.

Att vilja försvinna och bli bortglömd från världens problem,
från dina problem.

Själv stod jag bredvid och hade ingen aning.

Du mådde dåligt och ville slå ner all smärta.

Tillslut när det var för tungt för dig, tog du valet.

Som du ångrar innerst och vill glömma.

Vi pratar inte om det mer, men det finns alltid i minnet.

Vill inte påminna dig men jag vill veta hur du tänker
och hur du egentligen mår.

För vi båda vill inte att det ska hända igen.

Men nu när livet börjar kommer vi skiljas åt.

Hur ska jag då kunna veta hur du mår och veta om du behöver mig.

För om du skulle försvinna från mitt liv skulle jag mista livsglädjen, som du gav och lärde mig.

Efter allt inser jag hur mycket du betyder för mig.

Jag älskar dig som vän, mer än vad jag trodde.

För varje tillfälle jag kan tillbringa min tid med dig förgyllar jag och håller mig nära.

Med dig njuter jag av livet och kan leva fullt ut.

Utan dig har jag ingen livsglädje.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ärligt.talat med Poeter.se id #34944 innehar upphovsrätten